

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.02.1971, sp. zn. 2 Cz 10/71, ECLI:CZ:NS:1971:2.CZ.10.1971.1

Číslo: 18/1972

Právní věta: Z ustanovení občanského soudního řádu nelze vyvodit, že opatrovník pro řízení, který byl soudem ustanoven tomu, o jehož způsobilost k právním úkonům šlo, je povinen k náhradě nákladů řízení o způsobilosti k právním úkonům.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 24.02.1971

Spisová značka: 2 Cz 10/71

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náklady řízení, Opatrovník, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 107

§ 187

§ 191

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Řízení o způsobilosti k právním úkonům ing. V. S. bylo zahájeno na návrh Místního národního výboru v Ř. O zdravotním stavu vyšetřovaného byl vyslechnut znalec (§ 187 odst. 3 o. s. ř.). Vyšetřovaný, během řízení zemřel a okresní soud Praha-západ usnesením z 21. 12. 1967 řízení zastavil (§ 107 odst. 1 o. s. ř.). Dalším usnesením z 26. 1. 1968 uložil dceři zemřelého jako opatrovnici vyšetřovaného (§ 187 odst. 1 o. s. ř.), aby soudu zaplatila vynaložené znalečné 320 Kčs.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, podané generálním prokurátorem ČSR, tak, že usnesením soudu prvního stupně z 26. 1. 1968 byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Povinnost platit a případně hradit náklady řízení o způsobilosti k právním úkonům je upravena ustanovením § 191 o. s. ř. Tyto náklady zásadně platí stát. Tam, kde to lze spravedlivě žádat, přízná soud státu náhradu těchto nákladů, ovšem jenom proti tomu, o jehož způsobilost v řízení šlo (§ 191 odst. 1 o. s. ř.). Byl-li návrh podán zjevně bezdůvodně, je povinen nahradit újmy, které řízením státu vznikly, ten, kdo podal zjevně bezdůvodný návrh (§ 191 odst. 2 o. s. ř.). Ani z tohoto a ani z jiného ustanovení občanského soudního řádu nelze však vyvodit, že je povinen k náhradě těchto nákladů opatrovník pro řízení, který byl soudem ustanoven tomu, o jehož způsobilost k právním úkonům šlo (

§ 187 odst. 1 o. s. ř.).

Soud prvního stupně k ustanovení § 191 o. s. ř. nepřihlédl a neuvedl také, o jaké zákonné ustanovení opíral svůj závěr o povinnosti opatrovnice nahradit náklady tohoto řízení.

Pokud tedy soud prvního stupně uložil opatrovnici povinnost nahradit státu vynaložené znalečné, porušil zákon v ustanovení § 191 odst. 1 o. s. ř.